

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23Nt/60/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714011183
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714011183.1

Uznesenie

Okresný súd v Martine na verejnom zasadnutí dňa 24.2.2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Medveda a prísediacich Viery Dikošovej a Dariny Hatarovej, v trestnej veci ods. E. O., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. s použitím § 402 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 41b ods. 1 zákona č. 39/1993 Z.z. súd návrh odsúdeného E. O., nar. X.X.XXXX Y. H., bytom E. XXXX/XX, H., v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 2T/34/2010, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 5.2.2013 právoplatným dňa 30.7.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.7.2013 sp. zn. 1To/68/2013, uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., ďalej zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v spolupáchateľstve podľa § 20, § 352 ods. 1, 4 Tr. zák., za čo mu bol uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov, so zaradením na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia zamietá.

odôvodnenie:

Odsúdený E. O. podal na tunajšom súde dňa 20.8.2014 návrh na povolenie obnovy konania, vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 2T/34/2010, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 5.2.2013 č. k. 2T/34/2010-814 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/68/2013 zo dňa 30.7.2013 uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a zo zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v spolupáchateľstve podľa § 20, § 352 ods. 1, 4 Tr. zák., za čo mu bol uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vo svojom návrhu poukázal na skutočnosť, že bol odsúdený podľa asperačnej zásady § 41 ods. 2 Tr. zákona, ktorej časť bola vyhlásená Ústavným súdom SR za protiústavnú. V dôsledku aplikácie asperačnej zásady mu bol uložený trest neprimerane prísny, v zrejmom nepomere k závažnosti činu, pomerom páchatel'a a v rozpore s účelom trestu. Keďže odsúdený podal dňa 11.11.2014 na Okresnom súde Martin ďalší návrh na obnovu konania v tej istej trestnej veci (zapísaný pod sp. zn. 23Nt/96/2014), súd uznesením zo dňa 14.1.2015 spojil podľa § 21 ods. 3 Tr. por. obidve veci na spoločné prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. súd prejednal návrh na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí. Súd sa na verejnom zasadnutí oboznámil s podaným návrhom na povolenie obnovy konania; so stanoviskom obhajkyne ako aj prokurátora a podľa § 269 Tr. por. prečítal podstatný obsah pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/34/2010 ako i ďalšie listinné dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise.

Odsúdený sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomne podaného návrhu. Uviedol, že na podanom návrhu v celom rozsahu trvá a obnovu konania navrhuje povoliť vo výroku o treste, a to vzhľadom na

nález ústavného súdu týkajúci sa asperačnej zásady. Po povolení obnovy konania vec navrhol vrátiť do prípravného konania, nakoľko už v prípravnom konaní sa priznal a prokurátor s ním chcel konať o dohode o vine a treste, avšak bol tam aj spoluobvinený P., ktorý sa ku skutku nepriznával.

Prokurátor navrhol návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť, nakoľko neboli splnené podmienky na podanie návrhu.

Obhajkyňa navrhla, aby súd povolil obnovu konania, pretože sú splnené zákonné podmienky vzhľadom k tomu, že v predmetnom rozsudku bola použitá asperačná zásada. Ďalej poukázala, že odsúdený sa ku skutku priznal a bol prístupný na uzavretie dohody o vine a treste. Je predpoklad, že pri takom postupe by bol uložený nižší trest ako 11 rokov a 6 mesiacov.

V zmysle ustanovenia § 297 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na verejnom zasadnutí, a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na verejnom zasadnutí vykonané.

Na podklade spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/34/2010 súd zistil, že ods. E. O. bol rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 2T/34/2010-814 zo dňa 5.2.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/68/2013-867 zo dňa 30.7.2013 uznaný za vinného v bodoch 1/, 2/ z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a v bode 1/ tiež zo zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v spolupáchateľstve podľa § 20, § 352 ods. 1, 4 Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 5, § 41 ods. 3, § 42 ods. 1, za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd pri ukladaní spoločného trestu zrušil vo výroku o vine a treste rozsudok OS Martin sp. zn. 13T/32/2009 zo dňa 22.11.2011 právoplatný dňom 8.12.2011, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., za čo bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu a zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. v rámci ukladania súhrnného trestu zrušil výrok o treste trestného rozkazu OS Žilina sp. zn. 35T/70/2010 zo dňa 22.4.2010 právoplatného dňom 11.8.2010, ktorým bol obžalovanému pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky a nariadením probačného dohľadu.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutia súdu príp. prokurátora uvedené v Trestnom poriadku. Obnovu konania možno povoliť len ak súd zistí splnenie zákonných podmienok obnovy v zmysle § 394 Tr. por. V danom prípade návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenou osobou - odsúdeným a smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je návrh prípustný. Súd preto skúmal, či v danom prípade existujú zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania uvedené v § 394 Tr. por., pričom zistil, že takéto podmienky nie sú splnené.

Odsúdený a obhajkyňa návrh na povolenie obnovy konania v podstate odôvodnili skutočnosťou, že pri ukladaní trestu bola použitá tzv. asperačná zásada podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., ktorá bola nálezom

Ústavného súdu SR posúdená ako protiústavná. Odsúdený tiež poukázal, že sa ku skutku priznával už v prípravnom konaní a mal záujem konať o dohode o vine a treste a preto navrhol vrátiť vec do prípravného konania.

Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť niektorú z podmienok uvedených v citovanom ustanovení Tr. por., teda musia byť preukázané skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme a tieto musia zároveň samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu (o vine či v danom prípade o treste), než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Skutočnosťou skôr neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a spravidla ho bude potrebné preukazovať ďalšími dôkazmi. V zmysle vyššie citovaného ust. § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, v znení neskorších predpisov, je osobitným dôvodom obnovy konania aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia.

Podľa § 41 ods. 2 veta prvá Tr. zák. platného a účinného pred vyhlásením nálezu ÚS sp. zn. PL. ÚS 106/2011, „ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“. Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody", dňom vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratilo účinnosť a po uplynutí šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov platnosť. Nálezom ústavného súdu teda nedošlo k rozhodnutiu o protiústavnosti celého § 41 ods. 2 Tr. zák., ale len časti vety prvej druhého odseku v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody".

V prejednávanej veci pri ukladaní spoločného súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov boli súdom aplikované ustanovenia § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5, § 41 ods. 3, § 42 ods. 1, za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. Ods. E. O. bol uznaný za vinného zo spáchania dvoch trestných činov - pokračovacieho zločinu podvodu, sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky v spolupáchateľstve podľa § 20, § 352 ods. 1, 4 Tr. zák., pričom v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. mu bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, za súčasného zrušenia výroku o treste - trestného rozkazu OS Žilina sp. zn. 35T/70/2010 zo dňa 22.4.2010 právoplatného dňom 11.8.2010. V danom prípade z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Martin i uznesenia Krajského súdu v Žiline je nepochybné, že pri ukladaní trestu bolo síce použité aj ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., avšak v takom znení ako bolo modifikované vyššie uvedeným nálezom ústavného súdu. Teda vychádzajúc z ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. platného a účinného po vyhlásení nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky došlo k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v § 221 ods. 3 Tr. zákona o jednu tretinu t.j. z 10 rokov na 13 rokov a 4 mesiace (160 mesiacov). Zároveň došlo i k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu t.j. z 3 rokov na 8 rokov a 2 mesiace (98 mesiacov). Zákonným dôvodom pre zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o polovicu však nebola asperačná zásada, ale opätovné spáchanie zločinu obžalovaným v zmysle § 38 ods. 5 Tr. zák. (pri výpočte podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona). Keďže pri ukladaní trestu odsúdenému nebola použitá asperačná zásada v znení platnom a účinnom do vyhlásenia nálezu ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21.12.2012, tento osobitný dôvod obnovy konania v zmysle § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov nie je daný. Skutočnosť, že odsúdený považuje uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov za neprimerane prísny nie je sama o sebe zákonným dôvodom pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por. Súd v rámci rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania nezisťuje správnosť resp. zákonnosť či odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia. Posudzovanie takýchto otázok v rámci konania o povolenie obnovy by prekračovalo jeho zákonný rámec a účel, ktorý vyplýva z ustanovení Trestného poriadku. Súd je oprávnený len posúdiť otázku, či nová skutočnosť, alebo dôkaz, ktorá bola súdu skôr neznáma,

by mohla odôvodniť iné rozhodnutie ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Nakoľko takáto nová skutočnosť alebo dôkaz nebola preukázaná, súd návrh ods. E. O. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 2T/34/2010 ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť v lehote do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.